

De inuidia

cūdo: quō in pñt vīra est homovas ster
 corum. **Uñ** **Sich** ee. vi. **Humiliatio**
 in medio tui est. **Quod** patz. qz omīa q̄
 exeunt de corpe humano tam ab homi/
 nabilia sunt q̄ generāt nausēā ipsi hoī.
Quicum est exemplum humilitatis
 xpi. quia remediū tumoris ē humilitas
 xpi. **Erubescat** homo esse supbus. quia
 humil fact⁹ est de⁹. **Intolerabil** em̄ est
 illa supbia q̄ miles sedeat sup scamnuz
 cū rex sedeat iuxta eū sup terram. **Ber/
 nardus** **Solus** est magister vere humi/
 litatis xps. qui z humilitatem xbo do/
 cuit. **Matth. xi.** **Discite** a me quia mitis
 sum z humilis corde. **Et** insup ope mō/
 strauit se vsqz ad mortē exprobratissimā
 inclinādo. **Et** p hoc tantū se humiliavit
 quantū se humiliare potuit. qz cū domi/
 naret angelis immortalibz: dignatus ē
 seruire mortalibz. mori p mortalibus. z
 etiā occidi pro mortalibus. **Aug⁹.** **Que**
 supbia sanari pōt. si humilitate dei non
 sanatur. **Sextum** remediū est con/
 sideratio illius districti iudicij: quod spe/
 cialr erit ad humiliandum supbos. vbi
 dñs abūdanter retribuet facientibz sup/
 biam. **Esaiē. ij.** **Dies** dñi sup omnē su/
 pbum z arrogātem. **Uñ** **Esaiē. xxviii.**
Peditb conculcabitur corona superbie
Et nō solum supbus humiliabit in fu/
 turo: sed etiā quādoqz humiliat in p̄sen/
 ti vita. **Unde** legitur exemplū. q̄ qdaz
 aduocatus diues z potens ppter nimi/
 am supbiam noluit hoībus pauperibz
 loqui: q̄ iusto dei iudicio postmodū ifir/
 matus dixit se esse cattu. z sic se sub scā/
 no locauit. vel se sub lecto abscondit. **Et**
 quādo requisitus fuit ab amicis vel cog/
 natis suis. cur hoc faceret. **Respondit**
 qz cattu sum. z ad moduz catti operoz
Et quando monitus fuit ob salutē ani/
 me sue de p̄ceptione sacramentorum. sp̄
 respōdit: cattu sum. z sic miserabiliter
 sine omni contritōe z confessione. z sine
 sacramentis obiit. quia fm̄ dictū ch̄risti
Qui se exaltat humiliabitur.

Secundo videndū est de inuidia. que fm̄ **Grego.** ideo ex su/
 pbia nascitur. qz supbus inuidet q̄ ali⁹ sibi coequat. **Et** d
 inuidia hic dicēdo p̄mo ponemus ea q̄
 possunt valere ad detestatōem hui⁹ pec/
 cati. **Secūdo** qñ sit pctm̄ veniale vel moz/
 tale. **Tertio** tangemus aliqd de specie
 bus eius. **Quarto** quō se occultat sub/
 triplia sp̄ virtutū. **Quinto** remedia con/
 tra illud viciū. **¶** **Quantū** ad p̄/
 mū sciendū. q̄ inuidia fm̄ **Aug⁹.** est do/
 lor aliene felicitatis. **Et** d̄r ab inuidēdo
 qz scz nō pōt videre bona alioz. **Johes**
 aut̄ damascen⁹. li. ij. ca. xiiij. dicit. **Om̄**
 nis iuidia est tristitia de alienis bonis.
Ad detestatōem vero huius vicij fm̄
Buil. lugduncē. p̄mo facit hoc. q̄ hoc
 viciū est peccatū in sp̄m̄ sanctū fm̄ vnaz
 acceptōem. quia est contra bonitatē deī
 que sp̄m̄ sancto appropatur. z sic oē pec/
 catum quod ex certa malicia puenit. est
 peccatum in sp̄m̄ sanctum. **Uñ** inuidia
 cum sit ex certa malicia: peccatum est in
 sp̄m̄ sanctum. **Sic** ergo manifestū est q̄
 iuidia est valde magnū peccatū. **¶** **Se**
 cūdo facit ad detestatōem huius vicij
 hoc q̄ ipm̄ est oppositum charitati. **Uñ**
 sicut charitas excellentissima est x̄tutū.
 sic iuidia pessimū viciū erit. **Pecior** em̄ ē
 inuidia q̄ avaricia. **Auarus** em̄ etsi nō
 vult p̄municare bona sua. tamē vult q̄
 ali⁹ ea cōmunicēt. **Inuidus** x̄o nō vult
 p̄municare bona sua. nec vult q̄ ali⁹ ea
 cōmunicet. immo inuidus est pecior om̄i
 creatura. vñ **Greg⁹.** sup **Ben.** **Iudiciū**
 maxime diuine bonitatis est: q̄ quelibz
 res cogitur dare seip̄am. **Ab** hac liber/
 tate degenerat inuidus diuidens se a do/
 et a creaturis. socians se diabolo qui bo/
 nis om̄ibus inidet. **¶** **Tertio** facit ad
 detestatōem huius pcti. q̄ hoc viciū pu/
 re z totum malum est. **Alia** em̄ pctā ba

quoniam quis dolet de bono alterius in quantum est suum vel aliorum hominum bonorum et comitatus no-
cumentum: et hoc etiam non est proprie inuidia
et potest esse sine peccato. **U**n de greg. xxiij
li. moralium. Si enim alicui bonum et prosperum suc-
cederet in corpore temporalibus: et esset eadem oc-
casio peccandi: et in detrimentum anime sue.
licite de hoc aliter potest tristari: quia bona anime
proprie sunt bonis corporis. quia sunt dignio-
ra et meliora. **U**n arist. i. ethic. Bona anime
sunt maxime bona. i. scilicet virtutes. **I**tem bonum
comune proponendum est singulariter dicit aris-
t. ij. ethic. Bonum commune est diuini. **Q**ui priua-
tum. Quarto quando quis tristatur de
bonis alterius cum ille cui accidit hoc bo-
num est eo indignus: quod non potest contin-
gere virtuosus: quia eo ipso quod aliquis habet
taliam iustus efficitur et dignus eisdem. **E**t esse
dicitur de bonis fortuitis que possunt
provenire dignis et indignis. **S**ed quia
semper de certitudine fidei bona que proveniunt
indignis in his fortuitis. i. temporalibus dei
providentia et iusta dispositione proveniunt
vel ad illos correctio enim: ut per hec alligi-
antur ad deum. vel ad remunerationem
pro bonis que hic faciunt. vel ad maiores dona-
tionem. **I**deo sacra scriptura et sancti do-
ctores talem tristitiam non commendant. **E**t potius
prohibent. **Q**uia de deo deo committere ex-
orare dei pro eo tibi gratias dicit. ut sic cyta-
tur talibus bonis temporalibus ad salutem. et
non ad damnationem. **Q**uinto si dolet solus
propter eminentiam alterius: et talis modus si-
sit in deliberatus: est peccatum veniale: **E**t pa-
tet ex eo. quia cum ratione fauet et optat sibi omnem
bonum. **E**rgo si dolet de bono alterius ex
invidentia deliberata de alterius excellen-
tia propter hoc quod aliter excedit ipsum in talibus bo-
nis: scilicet in sapientia. vel in rebus temporalibus: si-
ue in favore hominum siue quia habet ampliorē
gloriam et excellentiam est peccatum mortale. et in hoc
est proprie inuidia. et istud spiritus est malum. quia dolere debet
quod gaudendum est: scilicet de bono proximi. quia est con-
tra charitatem proximi. quia si diligo proximum
sic de eo et teneor: tunc faueo sibi quicquid
deus ei fauet. et ad hoc quilibet tenet.

Ista autem inuidia provenit primo
ex superbia. **U**n Aug. de sermone dominico. sermo 106
liij. **U**bi cumque surrexerit superbia statim erit
ibi inuidia: non potest superbus non esse in-
vidus. **I**tem provenit ex inordinata concu-
piscencia que ipse appetit illa bona temporalia si-
ue honores in quibus ille est excedit. **U**n
Greg. in omel. Quicquid in mundo concu-
piscimus: hoc proculdubio proximo invidemus.
Uidet enim quod nobis desit quod aliter
affertur. **I**tem provenit quicquid talis delibe-
rata inuidia (de qua iam dictum est) ex certa
malicia. puta cum propter depravationem aliter
quis nec amat bonum gratie et virtutis in se-
ipso: nec videre potest in alio. et hoc est in-
spiritum sanctum peccare. et hoc peccatum dicitur in-
videntia fraterne gratie.

De filiabus invidie.

Equitur de filiabus invidie. et quomodo
sunt peccata mortalia vel non
D Circum quod sciendum. quod
ma filia invidie est odium. hoc est velle aliter
cui malum et nolle bonum: hoc utique ma-
lum et perversum est. quia de deo omnibus bo-
num velle. deus enim ex malis que permittit
fieri elegit bona. **E**t invidiam et odium eodem
verso ex bono elegit malum: imo aliquando
cupit pro bono reddere malum. et ergo odium
talem directe opponit charitati. id est in
genus suum est peccatum mortale. **E**t propter
perfectiorem actus possit esse veniale. scilicet
quoniam est sine deliberatione. **O**dire tamen vitium
et non natura hominis non est peccatum nec pro-
prie dicitur odium: **E**t potius amor et dilectio
quia ille qui odit malum alicuius proprie diligit
bonum suum. **E**t sic patet quomodo odium semper ge-
nus suum est peccatum mortale vel veniale. et
quoniam non. **U**n de odio vitiorum et peccatorum
dicitur per se. **P**erfecto odio odiam illos. **C**al-
listodorus. **P**erfectus odium est homines dilige-
re et eorum vitia spiritus abhorretere. **U**n etiam
Hugo super Ecclesiasticum. **P**erfectum odium est quod cri-
mina odium et non homines. **E**t **S**e-
cunda filia est susurratio. ut susurrae et dis-
cordias seminare iter pacificos. vel est in-
vidiam amicorum vel amicitiam auferre siue

